

„innimenne Jumimala vasto — meie olles
„me tedda Eure Issa hõleks jätitud, woi
„meie kuru vastus tedda varreminne hoib:
„Marri pulmad peawad priskesti sama pe-
„sud! Agga Liso ráttik, kuhho sisse Wil-
„lem omimad silmad kuiwatas, peab laula-
„tamisse páival Marri lúmber ollema, kui se
„peige ülem ehte — Ei Liso sedda fela, seit
„temma sepárrast iska ráttiko perremees
„on.“

Nüüd tahsid Urdo Jaan ja temma nae-
ne, et Liso nende wannema poiale piddi imi-
nema. Agga sedda Liso, egga Karel ei tah-
nud. Ja Karel ütles: „ma teen patto wen-
„na vasto, kui ma tedda wottan, et kül-
„sudda kutsuks; seit siis ma pean sedda ar-
„mastust, misga ta mo wenda armastab,
„temma õrratowima.“

Agga kui rahivas teada sai, et Liso
mitte Karli jáuks ei olnud, hakkasid Li-
sole kõsfilased kaima iggalt poolt. Seit
ta olli vägga hea roisiga, priss tüttarlops,
ja keik kombe ilmutas temma töölist meest,

et õlладki temma liggidel twaiksemaks jáid.
Agga ta ei wotnud ühhagi winad vasto,
et kül jo kakssteistkümmed aastat Willemi
minnemissest hakkas sama.

Reigewimaks rágititi, et Willem sõtta olli já-
nud. Agga selle juttoga veel nago lotus
olleks weitlend, seit wanna issa ütles: „woib
„töösi kül olla, mis rágiwad, ommeti mit-
„to jut touseb tulest, ehe segi waub wal-
„leks.“

Agga monni náddal párrast sedda, tulli
ta linnast, ~~ja~~ olli ni kuriw, et teised ta kuri-
waks jáid, et kül nemmad ei teádnud, mis
se piddi tähhendama, seit ükski ei raatsind
temma käest küssida. Eäsite, fui ta need
koppikad, mis ta kauba eest sanud, sat
lukko tahha pannud, kutsus ta keik folko ja
ütles: „panneime nüüd käed risti ja pallume
„Jummalat, seit nüüd tean, et Willemiit
„ennam ei olle.“

Liso sanges kohhe istuma, ja wanna eme-
ma temma kõriva ja keik öhtasid. Omuniti
küsjis Liso, kust ta sedda piddi teädma? —